Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 77 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 5 lipca 2018 r.

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odpady mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 1 rok.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W ramach zbierania odpadów maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane, nie może przekroczyć połowy maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w okresie roku, określonej w zezwoleniu na zbieranie odpadów lub zezwoleniu na przetwarzanie odpadów lub pozwoleniu na wytwarzanie odpadów uwzględniającym zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu:

„6a. Posiadacz odpadów zobowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do prowadzenia

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów.

6b. Zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przechowuje się przez miesiąc od daty dokonania zapisu.

6c. Posiadacz odpadów zobowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów udostępnia utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami, sądu, prokuratury, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

6d. Wizyjny system kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów prowadzi się przy użyciu urządzeń technicznych zapewniających przez całą dobę zapis obrazu i identyfikację osób przebywających w tym miejscu.

6e. Posiadacz odpadów zobowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do właściwego przechowywania i zabezpieczenia zapisu obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przed dostępem osób nieuprawnionych oraz jego utratą, w szczególności wskutek zniszczenia lub kradzieży.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dla prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, minimalne wymagania dla urządzeń technicznych wizyjnego systemu kontroli oraz wymogi

przechowywania i udostępniania zapisanego obrazu, kierując się koniecznością umożliwienia sprawowania nadzoru nad działalnością w zakresie gospodarowania odpadami.”;

2) w art. 32:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów, w przypadku gdy posiadacz ten zbiera lub przetwarza odpady bez wymaganego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

1b. Jeżeli w okresie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów została wymierzona po raz drugi administracyjna kara pieniężna za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność tego posiadacza odpadów.”,

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o których mowa w ust. 1–1b, wszczyna się z urzędu.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 1b, na wniosek posiadacza odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze postanowienia, określić termin usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, zawieszając na ten czas postępowanie. Termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia postanowienia.

4. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w terminie określonym na podstawie ust. 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 1b, związaną z gospodarowaniem odpadami.

5. W decyzji o wstrzymaniu działalności określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zaprzestania wykonywania działalności w sposób, o którym mowa w ust. 1–

1b. Termin wstrzymania działalności nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji o wstrzymaniu działalności.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Decyzja, o której mowa w ust. 1a lub 1b, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Przepisów art. 61 § 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370 i 2451 oraz z 2018 r. poz. 650) nie stosuje się.”;

3) w art. 41:

a) w ust. 3 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Wymóg zasięgania opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest on organem właściwym do wydania zezwolenia.

6b. W przypadku niewydania opinii w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.”;

4) w art. 41a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa art. 42 ust. 4c.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa art. 42 ust. 4c. Na postanowienie nie służy zażalenie.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia

na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej lub zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy przygotowania do ponownego użycia.”,

h) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 1a nie stosuje się w przypadku gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia.”,

i) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1–5a.”,

j) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, 1a i 6, nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646).

8. Przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, nie stosuje się w przypadku zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

9. Do kontroli, o której mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.[2)]) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.”;

5) po art. 41a dodaje się art. 41b w brzmieniu:

„Art. 41b. 1. Gospodarowanie odpadami, polegające na zbieraniu odpadów niebezpiecznych, odzysku odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, wymagające uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, odbywa się wyłącznie na nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem albo dzierżawcą jest posiadacz odpadów gospodarujący odpadami.

2. Ustanowienie użytkowania nieruchomości, na której będą zbierane lub przetwarzane odpady, wymaga złożenia oświadczenia w formie aktu notarialnego również przez użytkownika. W oświadczeniu wskazuje się masę i rodzaje odpadów, które mogą być zbierane lub przetwarzane w okresie roku na nieruchomości będącej przedmiotem użytkowania.

3. Umowa dzierżawy nieruchomości, na której będą zbierane lub przetwarzane odpady, wymaga zawarcia w formie aktu notarialnego. W umowie wskazuje się masę i rodzaje odpadów, które mogą być zbierane lub przetwarzane w okresie roku na tej nieruchomości.

4. Ustanawiający użytkowanie oraz dzierżawca są obowiązani zawrzeć, odpowiednio w oświadczeniu o ustanowieniu użytkowania lub w umowie dzierżawy, oświadczenie, że są świadomi odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

5. Przepisów ust. 1 - 4 nie stosuje się do jednostek budżetowych.”;

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 730.

6) w art. 42:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie:

a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,

c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,

d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

– po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;”,

b) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie:

a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,

c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów,

wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,

d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

– po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu:

„13b) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

1) zaświadczenie o niekaralności:

a) posiadacza odpadów będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,

b) wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej

– za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20, 305 i 663);

2) zaświadczenie o niekaralności posiadacza odpadów za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2018 r. poz. 703 i 1277);

3) oświadczenie o niekaralności osób, o których mowa w pkt 1, za wykroczenia określone w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191;

4) oświadczenie, że w stosunku do:

a) osoby, o której mowa w pkt 1 lit. a,

b) posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego

posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna

– w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194;

5) oświadczenie, że wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie jest lub nie był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194.

3b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3a pkt 3–5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3c. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o której mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566) w przypadku gdy dla terenu, którego wniosek dotyczy, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4e w brzmieniu:

„4a. Do wniosku o zezwolenie na:

1) zbieranie odpadów niebezpiecznych,

2) przetwarzanie odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych,
3) zbieranie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych,
4) przetwarzanie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych

– posiadacz odpadów, z wyłączeniem jednostek budżetowych, dołącza dokument potwierdzający prawo własności, prawo użytkowania wieczystego, prawo użytkowania albo umowę dzierżawy nieruchomości, o której mowa w art. 41b ust. 1.

4b. Do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów oraz do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów dołącza się:

1) operat przeciwpożarowy zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, wykonany przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620):
   a) w przypadku gdy organem właściwym jest marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska,
   b) albo osobę, o której mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy – w przypadku gdy organem właściwym jest starosta;
2) postanowienie, o którym mowa w ust. 4c.

4c. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4b pkt 1, następuje w drodze postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, na które przysługuje zażalenie.

4d. Uzgadniając warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej:

1) wyraża zgodę na ich zastosowanie, albo
2) wyraża zgodę na ich zastosowanie pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymagań, albo
3) nie wyraża zgody na ich zastosowanie.

4e. Operat przeciwpożarowy stanowi opinię, o której mowa w art. 11n ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.”;

7) w art. 43:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie:

a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,

c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,

d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

b) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie:

a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,

c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,

d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

– po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

c) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Instalacje, obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów są projektowane, wykonywane, wyposażane, uruchamiane, użytkowane i zarządzane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

1) zachowanie nośności konstrukcji obiektów budowlanych przez określony czas;

2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu w ich obrębie;

3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;

4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;

5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych, a w szczególności zapewnienie warunków do podejmowania przez te ekipy działań gaśniczych.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów, kierując się możliwością wdrożenia wymagań z zakresu bezpieczeństwa pożarowego oraz ryzykiem związanym z zagrożeniem pożarowym.

9. Przepis ust. 7 i przepisy wydane na podstawie ust. 8 stanowią przepisy przeciwpożarowe w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.”;

8) w art. 46:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli w stosunku do:

1) tego przedsiębiorcy lub

2) wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu tego przedsiębiorcy, prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna

– wydano decyzję, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1c. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli osoba ta została ukarana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

1d. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą

prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli:

1) wobec przedsiębiorcy prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
2) wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego przedsiębiorcy jest osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

1e. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:

1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli trzykrotnie:
   a) będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,
   b) wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194;
2) przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli trzykrotnie:
   a) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,
   b) wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194.

1f. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy:

1) na terenie, którego wniosek dotyczy, nie ma instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2;

2) dla terenu, którego wniosek dotyczy, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo nie została wydana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o której mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”;

9) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli posiadacz odpadów, który uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem, w sposób istotny narusza wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy posiadacz odpadów, o którym mowa w ust. 1 i 1a, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, narusza wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej lub gdy prowadzony przez niego zakład recyklingu statków nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1257/2013, właściwy organ cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadacz odpadów, któremu cofnięto zezwolenie, jest obowiązany do usunięcia odpadów i negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, w ramach prowadzonej działalności objętej tym zezwoleniem, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2. Przepisy art. 26 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Nie wydaje się zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, jeżeli wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją, o której mowa w ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.”;

10) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego:

1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2,

2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5

– w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy odpadów obojętnych.

3. Wysokość zabezpieczenia roszczeń oblicza się jako iloczyn największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania odpadów, z uwzględnieniem wymiarów obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, oraz stawki zabezpieczenia roszczeń.

4. Zabezpieczenie roszczeń może mieć formę depozytu, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej.

5. W gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisie ubezpieczeniowej stwierdza się, że w dowolnym czasie, do wydania ostatecznej decyzji o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w ust. 18, w razie wystąpienia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, powstałych w wyniku niewywiązania się przez podmiot z obowiązków określonych w niniejszej ustawie, w tym obowiązków wynikających z posiadanego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, lub konieczności usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich magazynowania lub składowania,

bank lub zakład ubezpieczeniowy uregulują zobowiązania na rzecz organu prowadzącego egzekucję tych obowiązków.

6. W przypadku gdy zabezpieczenie roszczeń ma formę gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa:

1) upoważniona do gwarantowania długu celnego;
2) mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

7. Właściwy organ określa formę i wysokość zabezpieczenia w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

8. W przypadku zmiany okoliczności faktycznych mających wpływ na wysokość określonego zabezpieczenia roszczeń, podmiot jest obowiązany do złożenia wniosku o zmianę formy lub wysokości zabezpieczenia roszczeń. Zmiana następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

9. Zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu jest wpłacane na odrębny rachunek bankowy wskazany przez organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, a zabezpieczenie roszczeń w formie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej jest składane do tego organu, a w przypadku decyzji wydawanych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska – do wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności.

10. Posiadacz odpadów jest obowiązany wpłacić zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu i poinformować o tym organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów albo złożyć oryginały gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej organowi, o którym mowa w ust. 9, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia, o którym mowa w ust. 7 lub 8.

11. Posiadacz odpadów jest obowiązany utrzymywać ustanowione zabezpieczenie roszczeń przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tych zezwoleń, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w ust. 18.

12. Właściwy organ przechowuje złożone przez posiadacza odpadów dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia roszczeń przez cały okres

obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

13. W razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

14. W razie stwierdzenia po wydaniu zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7 lub 8, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, właściwy organ cofa to zezwolenie.

15. W razie stwierdzenia, że posiadacz odpadów, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w ust. 11, nie utrzymuje ustanowionego zabezpieczenia roszczeń, właściwy organ cofa zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, a w przypadku zakończenia obowiązywania zezwolenia, niezwłocznie wszczyna egzekucję wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 5, zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.[3)]).

16. Odsetki od depozytu, po potrąceniu kosztów obsługi rachunku bankowego, na którym jest on przechowywany, są dopisywane do sumy depozytu i zwracane wraz z nim. Na wniosek posiadacza odpadów odsetki są zwracane po zakończeniu roku kalendarzowego, za który przysługują, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

17. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, organ prowadzący egzekucję orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków z zabezpieczenia roszczeń zgodnie z ust. 1, o ile posiadacz odpadów wszystkich tych działań nie wykonał w całości i o ile nie wykonał ich na własny koszt.

18. Właściwy organ orzeka, na wniosek posiadacza odpadów, w drodze decyzji, o zwrocie zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu wraz z odsetkami

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1475, 1954 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 1000, 1009, 1104.

lub o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej:

1) jeżeli odmówił wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
2) jeżeli zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasło z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4, albo
3) w przypadku wykonania przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem oraz zagospodarowaniem odpadów i usunięciem negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

19. Do wniosku o zwrot zabezpieczenia roszczeń dołącza się, odpowiednio:

1) decyzję o wygaszeniu zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4;
2) decyzję odmawiającą wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
3) dowody, w tym dokumenty stosowane na potrzeby ewidencji odpadów, potwierdzające wykonanie przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem oraz zagospodarowaniem odpadów i usunięciem negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności.

20. W przypadku obniżenia wysokości ustanowionego zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu, wynikającego ze zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, właściwy organ może orzec, w drodze decyzji, o zwrocie części depozytu wraz z odsetkami.

21. W przypadku gdy organem właściwym do wydania decyzji jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, kompetencje organu egzekucyjnego przysługują wojewodzie.

22. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek zabezpieczenia roszczeń za Mg magazynowanych odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz kosztami usunięcia odpadów z działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów i ich zagospodarowania, w tym odpadów stanowiących pozostałości z akcji gaśniczej,

oraz usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

23. Przepisy ust. 1–22 stosuje się do pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów oraz do pozwoleń zintegrowanych uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”;

11) w art. 129 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zaświadczenie o niekaralności zarządzającego składowiskiem:

a) a w przypadku zarządzającego składowiskiem będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, także jego wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu, za przestępstwa przeciwko środowisku,

b) będącego osobą fizyczną, a w przypadku zarządzającego składowiskiem będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jego wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu, za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”;

12) w art. 134 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) zarządzający składowiskiem odpadów będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą albo wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu zarządzającego składowiskiem będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku lub za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;

6) wobec zarządzającego składowiskiem prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.”;

13) art. 168 otrzymuje brzmienie:

„Art. 168. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 23 ust. 4, art. 31 ust. 1, art. 41 ust. 3 pkt 1 i ust. 6, art. 46, art. 47 ust. 1, 1a, 2, 4

i 7, art. 48a ust. 10–13 oraz 15, art. 102b ust. 1 i 4, art. 102c ust. 1, art. 129 ust. 1, art. 130, art. 131 ust. 4, art. 133, art. 134, art. 135 ust. 3 i 4, art. 144 ust. 3, art. 146 ust. 2 i 5, art. 148 ust. 1, 3 i 4, art. 151 ust. 8, art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.”;

14) w art. 174 uchyla się ust. 2;

15) w art. 194:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieutrzymywanie zabezpieczenia roszczeń wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 48a ust. 11, lub niezłożenie wniosku o zmianę formy lub wysokości zabezpieczenia roszczeń zgodnie z art. 48a ust. 8.”,

b) dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.

5. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za gospodarowanie odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1 000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.

6. Wysokość kar, o których mowa w ust. 4 i 5, oblicza się uwzględniając w szczególności ilość lub właściwości odpadów, w tym możliwość wystąpienia zagrożeń dla ludzi lub środowiska, oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

7. Sposób obliczania wysokości kary, o której mowa w ust. 4, jest określony w załączniku nr 6 do ustawy.”;

16) po art. 194 dodaje się art. 194a i art. 194b w brzmieniu:

„Art. 194a. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194 ust. 4 i 5, wymierza się w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ją po raz drugi lub kolejny.

Art. 194b. 1. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za niedostarczanie odpadów przez transportującego odpady, wbrew przepisom art. 24 ust. 4, do:

1) posiadacza odpadów,

2) miejsca przeznaczenia odpadów

– wskazanego przez zlecającego usługę transportu odpadów.

2. Kara, o której mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 1 000 zł i nie może przekroczyć 100 000 zł.”;

17) dodaje się załącznik nr 6 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.[4)]) w art. 23:

1) w ust. 3 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) oceny spełniania wymagań przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w miejscach zbierania, przetwarzania oraz wytwarzania odpadów lub warunków ochrony przeciwpożarowej określonych przy wydawaniu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów.”;

2) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Kontrolujący doręcza oryginał protokołu bez zbędnej zwłoki właściwemu miejscowo komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej. Kopię protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a także – w przypadku gdy kontrola dotyczyła działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 129:

a) w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) kontroli transportu odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz wymagań związanych z tym transportem;

11b) zrywania plomb celem fizycznej kontroli przewożonych odpadów;”,

---

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 730.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106 138, 317, 650, 957 i 1099.

b) w ust. 4b w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) stwierdzono naruszenie przepisów o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.”;

2) w art. 129a w ust. 1 w pkt 5 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) który wykonuje transport odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799) wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 po art. 183b dodaje się art. 183c w brzmieniu:

„Art. 183c. 1. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów jest wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy.

2. Właściwy organ występuje do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli i przekazuje mu kopię niezbędnej dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 184 ust. 1, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy.

3. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej, po przeprowadzeniu kontroli, wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy. Na postanowienie nie służy zażalenie.

4. W przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań

określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy, właściwy organ odmawia wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

5. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.[6)]) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.

6. Przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, nie stosuje się w przypadku pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.”;

2) w art. 184:

a) w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) proponowane procedury monitorowania procesów technologicznych istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, w szczególności pomiaru lub ewidencjonowania wielkości emisji oraz wymagań ochrony przeciwpożarowej w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów;”,

b) w ust. 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) operat przeciwpożarowy spełniający wymagania określone w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 8 tej ustawy, wykonany przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620);

6) postanowienie, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 730.

7) zaświadczenie o niekaralności prowadzącego instalację:
   a) za przestępstwa przeciwko środowisku,
   b) będącego osobą fizyczną albo wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20, 305 i 663) – w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów.”;

3) w art. 186 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

„8) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku;

9) wobec prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2018 r. poz. 703);

10) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”;

4) w art. 187 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W pozwoleniu zintegrowanym uwzględniającym zbieranie lub przetwarzanie odpadów ustanawia się zabezpieczenie roszczeń zgodnie z art. 48a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

5) w art. 188 w ust. 2b w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79, 738, 650 i 1039) w załączniku nr 3 dodaje się pkt 4.7.–4.13. w brzmieniu:

4.7.	Wykonywanie przewozu drogowego przez transportującego odpady bez dokumentu potwierdzającego rodzaj transportowanych odpadów, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	10 000
4.8.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady bez oznakowania środków transportu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	10 000
4.9.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający kontakt odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne	10 000
4.10.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie	10 000
4.11.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający rozprzestrzenianie się odpadów poza środki transportu oraz nieograniczający do minimum uciążliwość zapachową	10 000
4.12.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób nieograniczający oddziaływania czynników atmosferycznych na odpady, jeżeli mogą one spowodować negatywne oddziaływanie transportowanych odpadów na środowisko lub życie i zdrowie ludzi	10 000
4.13.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób niezabezpieczający przed przemieszczaniem i przewracaniem się pojemników lub worków	10 000

Art. 6. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044) w załączniku w części III pkt 39 otrzymuje brzmienie:

39. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 296 i …):	
1) na obrót odpadami z zagranicą, obejmujący jednokrotne i wielokrotne przemieszczanie odpadów	14000 zł
2) od zezwoleń wstępnych	2000 zł

Art. 7. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 296) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) występuje z wnioskiem do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w instalacji odzysku odpadów, w tym w miejscach magazynowania odpadów przed poddaniem ich procesom odzysku; w przypadku odpadów niepalnych przepisu nie stosuje się.”;

2) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) miejsce prowadzenia procesów odzysku odpadów, które są przedmiotem międzynarodowego przemieszczania odpadów.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki dotyczące sposobu prowadzenia procesów odzysku odpadów na terenie kraju;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) warunki dotyczące sposobu zagospodarowania odpadów powstających w wyniku odzysku odpadów na terenie kraju;”,

c) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informacji na temat ilości i sposobu zagospodarowania odpadów wytwarzanych w związku z przetwarzaniem odpadów przywiezionych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 4 pkt 1.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kopie zezwolenia na przywóz odpadów z zagranicy na teren kraju Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje także właściwym ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów marszałkowi

województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, a także organowi właściwemu do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.”;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Zakazuje się przywozu na teren kraju odpadów w celu unieszkodliwiania w procesach określonych jako D1 do D15 w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, Dz. Urz. UE L 21 z 28.01.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2015, str. 13, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str.1 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109).”;

5) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Zakazuje się przywozu na teren kraju zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych.”;

6) w art. 14 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) właściwego komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, dotyczącą przestrzegania przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w instalacji odzysku odpadów, w tym w miejscach magazynowania odpadów przed poddaniem ich procesom odzysku; w przypadku odpadów niepalnych przepisu nie stosuje się.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów związanych z ochroną środowiska, gospodarowaniem odpadami lub ochroną przeciwpożarową, a także naruszenia warunków określonych w zezwoleniu wstępnym lub warunków prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami określonych w innych decyzjach, wydanych na podstawie odrębnych przepisów, Główny Inspektor Ochrony Środowiska cofa, w drodze decyzji, zezwolenie wstępne bez odszkodowania.”;

8) w art. 33 w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia otrzymania odpadów przez prowadzącego instalację odzysku w terminie 3 dni od ich odbioru;

5) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia dokonania odzysku przez prowadzącego instalację odzysku odpadów w terminie 30 dni od dokonania odzysku, nie później jednak niż w terminie jednego roku kalendarzowego od dnia otrzymania odpadów;”.

Art. 8. Do okresu magazynowania odpadów magazynowanych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 25 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu:

1) dotychczasowym, o ile do zakończenia rozpoczętego okresu magazynowania pozostało nie więcej niż 1 rok;
2) nadanym niniejszą ustawą, o ile do zakończenia rozpoczętego okresu magazynowania pozostało więcej niż 1 rok.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów, pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów, pozwoleń zintegrowanych uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy nowe.

2. Właściwy organ wzywa do uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, zawieszając postępowanie do czasu uzupełnienia wniosku, nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.

3. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 7, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 10. Prowadzący instalację, który posiada pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów, jest obowiązany, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego pozwolenia, w celu dostosowania go do przepisów zmienionych niniejszą ustawą. W przypadku gdy prowadzący instalację nie dopełnił tego obowiązku, pozwolenie to wygasa w zakresie gospodarowania odpadami. Przepisy art. 14 ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 11. Zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 7, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność.

Art. 12. Posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany spełnić wymagania określone w art. 25 ust. 6a i 6b ustawy zmienianej w art. 1 oraz wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 8a tej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Posiadacz odpadów prowadzący gospodarowanie odpadami, polegające na zbieraniu odpadów niebezpiecznych, odzysku odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, na które uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów i nie jest właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem albo dzierżawcą nieruchomości, na której prowadzi te działania, może je prowadzić na tej nieruchomości na podstawie posiadanego zezwolenia lub pozwolenia przez czas, na jaki zezwolenie lub pozwolenie zostało wydane.

Art. 14. 1. Posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jest obowiązany, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę posiadanej decyzji, wskazując we wniosku:

1) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku;
2) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu

magazynowania odpadów, wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;

3) całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;

4) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów dołącza:

1) operat przeciwpożarowy, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;

2) zaświadczenia o niekaralności, o których mowa w art. 42 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1;

3) oświadczenie o niekaralności, o którym mowa w art. 42 ust. 3a pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1;

4) oświadczenie, że w stosunku do posiadacza odpadów będącego osobą:

   a) fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,

   b) prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna

   – nie wydano, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 tej ustawy;

5) oświadczenie, że wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie jest lub nie był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję lub wymierzono administracyjną karę pieniężną, o których mowa w pkt 4;

6) postanowienie, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1;

7) decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o której mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566) w przypadku gdy dla terenu,

którego wniosek dotyczy, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3–5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Jeżeli posiadacz odpadów nie złoży wniosku spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1, zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów, w zakresie określenia wymagań dotyczących zbierania lub przetwarzania odpadów, wygasa.

5. Do określenia i ustanowienia zabezpieczenia roszczeń stosuje się odpowiednio art. 48a ustawy zmienianej w art. 1.

6. W razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 48a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, właściwy organ cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1.

7. Właściwy organ zmienia decyzje, o których mowa w ust. 1, wskazując:

1) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku;
2) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
3) całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
4) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

8. Jeżeli właściwy organ odmówi zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1, na podstawie art. 41a ust. 4a lub art. 46 ust. 1–1f ustawy zmienianej w art. 1, właściwy organ cofa decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną w sprawach dotyczących zezwoleń na zbieranie odpadów lub zezwoleń na zbieranie i przetwarzanie odpadów, gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg, postępowania toczą się nadal przed nowymi organami, które z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stały się właściwe w tych sprawach.

2. Organy, które przestały być właściwe w sprawach, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazać akta tych spraw marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce zbierania odpadów, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Czynności dokonane w toku postępowania administracyjnego przed organem dotychczas właściwym pozostają w mocy.

Art. 16. Przepisów art. 42 ust. 3c i art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 14 ust. 2 pkt 7 nie stosuje się, jeżeli uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nie jest wymagane.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 1 pkt 1 lit. c i d, które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
2) art. 1 pkt 7 lit. c w zakresie dotyczącym art. 43 ust. 8, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński

Załącznik do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r.
(poz. …)

„Załącznik nr 6

Sposób obliczania administracyjnej kary pieniężnej

1. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

K = O x S, gdzie:

K – oznacza wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

O – oznacza domyślną objętość bryły zgromadzonych odpadów [m^3] obliczoną z uwzględnieniem długości, szerokości i wysokości bryły zgromadzonych odpadów, przy czym długość i szerokość bryły zgromadzonych odpadów stanowią boki prostokąta, które są styczne do podstawy bryły nagromadzonych odpadów, natomiast wysokość mierzona jest w najwyższym punkcie bryły,

S – oznacza stawkę za 1 [m^3] zgromadzonych odpadów, gdzie:

1) za odpady niebezpieczne stawka wynosi 600 zł;
2) za odpady inne niż niebezpieczne i obojętne stawka wynosi 300 zł;
3) za odpady obojętne spełniające wymagania dotyczące dopuszczenia odpadów obojętnych do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118, stawka wynosi 100 zł.

2. W przypadku braku wyników badań potwierdzających spełnienie wymagań dotyczących dopuszczenia odpadów obojętnych do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 118, przez odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się stawkę 300 zł.

3. W przypadku braku odpadów, które były zbierane lub przetwarzane bez wymaganego zezwolenia, współczynnik „O”, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie dokumentów ewidencji odpadów lub innych dowodów stwierdzających ilość odpadów, w stosunku do których stwierdzono naruszenie, przy czym stosuje się przelicznik masy odpadów wyrażonej w Mg na ich objętość wyrażoną w [m^3] wynosi 1.”.